

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ
ΤΟΥ ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ 1955-59 ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΡΥΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΑΥΞΙΒΙΟΥ ΑΣΤΡΟΜΕΡΙΤΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 23.10.2016**

Η απόδοση τιμής στους ήρωες και μάρτυρες μας, σε όσους πρόσφεραν της ζωής τους σπονδή στον αγώνα για την ελευθερία, τη δημοκρατία, την εδαφική ακεραιότητα και την αξιοπρέπεια της πατρίδας μας, αποτελεί διαχρονικό χρέος προς την ιστορία μας και, ταυτόχρονα, σταθερή υπόμνηση της ανεξόφλητης οφειλής μας να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με στόχο τη δικαίωση της θυσίας τους.

Έτσι και εμείς σήμερα, με αισθήματα ανυπόκριτου δέους και βαθιάς συγκίνησης, αλλά και δικαιολογημένης εθνικής υπερηφάνειας, συγκεντρωθήκαμε στον ιερό ναό Αγίου Αυξιβίου, εδώ στον Αστρομερίτη, για να αποτίσουμε τον οφειλόμενο φόρο τιμής στον ήρωα του απελευθερωτικού μας αγώνα του 1955-59 Γεώργιο Κάριο. Τον μικρότερο αδελφό του άλλου εκλεκτού ήρωα του ξεσηκωμού της Κύπρου κατά των αποικιοκρατών με ζητούμενο την ελευθερία και την ένωση με τη μητέρα πατρίδα, του Ανδρέα Κάριου που έπεσε ηρωικά μαχόμενος στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου στις 2 Σεπτεμβρίου 1958, μαζί με τους Φώτη Πίττα, Χρίστο Σαμάρρα και Ηλία Παπακυριακού.

Άξια παλληκάρια όλοι, που με τον ηρωισμό και την αυταπάρνησή τους έδωσαν στη μικρή μας πατρίδα το δικό της λαμπρό έπος του '40 καταδεικνύοντας ότι στις φλέβες μας ρέει αίμα ελληνικό.

Το θάνατο του αδελφού του στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου, ο Γεώργιος Κάριος τον πληροφορήθηκε ενώ τελούσε υπό σύλληψη για δεύτερη φορά και ήταν έγκλειστος στα Κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς. Και οι δυο τους, με τη λεβεντιά και την αυτοθυσία τους, και με το πύρωμα της ψυχής τους, διεκδίκησαν τη δική τους θέση στα Ηλύσια Πεδία της τιμής και της δόξας, εκεί δηλαδή όπου η σοφία των αρχαίων μας προγόνων κατέτασσε τις ψυχές των γενναίων και ενάρετων. Τους δυο αδελφούς συνέδεε βαθύτατο αίσθημα αγάπης, το οποίο ήταν έκδηλο με πολλές φροντίδες και μέριμνα εκ μέρους του ενός για τον άλλο.

Γεννημένος το 1930 στο χωριό Αυγόρου της επαρχίας Αμμοχώστου, το τέταρτο από τα επτά παιδιά φτωχής αγροτικής οικογένειας, ο Γεώργιος Κάριος, αναδείχθηκε σε ένα από τους πρωτεργάτες της κυπριακής ελευθερίας. Χαρακτηριζόταν ως «ηφαίστειο σε διαρκή ενέργεια». Τόσο πολύ ήταν αφιερωμένος στον ένοπλο απελευθερωτικό αγώνα του 1955-59, στον οποίο ούτε η περιορισμένη του αναπηρία στο γόνατο δεν τον εμπόδισε να πάρει ενεργό μέρος.

Με απaráμιλλη αποφασιστικότητα που τροφοδοτείτο από τη μεγάλη του αγάπη για την πατρίδα, εντάχθηκε το 1952 στις τάξεις της θρυλικής ΕΟΚΑ, ενώ βρισκόταν στην Αθήνα, όπου είχε μεταβεί για θεραπεία. Οργάνωνε τη νεολαία, ενώ με τα ποιήματά του εμπύχωνε τους συμπατριώτες μας για τον ιερό αγώνα. Με την έναρξη του αγώνα άρχισε να λαμβάνει μέρος σε επιθέσεις, πράξεις δολιοφθοράς και ενέδρες ως φρουρός και σηματοδότης, ενώ μετέφερε μαχητές στους τόπους επιθέσεως και είχε την ευθύνη για την απόκρυψη του οπλισμού τους.

Την 1η Απριλίου 1955, ημέρα έναρξης του αγώνα, συνελήφθη και κρατήθηκε για δεκαπέντε μέρες. Συνελήφθη ξανά στις 4 Απριλίου 1957 και αφού υποβλήθηκε σε φρικτά βασανιστήρια, κρατήθηκε στα κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς και Πύλας. Μετά τον ηρωικό θάνατο του αδελφού του Ανδρέα, στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου, δραπέτευσε από τα κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς, χωρίς να ζητήσει την έγκριση του Διγενή. Γλίστρησε έρποντας μέσα από ένα σωλήνα 20 ιντσών, μήκους 150 περίπου μέτρων, που κατέληγε στην είσοδο των κρατητηρίων και έφυγε ως εργάτης.

Συενώθηκε με την ανταρτική ομάδα του τομέα Μόρφου, στην οποία έγινε δεκτός από τον τομεάρχη, επειδή γνώριζε την οικογένειά του.

Το βράδυ της 18.10.1958 αποφασίστηκε, σε σύσκεψη των τοπικών στελεχών της ΕΟΚΑ στον Αστρομερίτη, να στηθεί ενέδρα για να κτυπηθούν Τούρκοι επικουρικοί που συνεργάζονταν με τους Άγγλους, κυρίως όμως να εκτελεστεί ο Άγγλος ανακριτής και βασανιστής Ένις. Στην επιχείρηση επρόκειτο να πάρει μέρος και η 4μελής αντάρτικη ομάδα, στην οποία ανήκε ο καταζητούμενος Γεώργιος Κάρυος. Η ομάδα βρισκόταν ήδη κρυμμένη σε σπίτι του χωριού το οποίο τα ξημερώματα περικυκλώθηκε από αγγλικά στρατεύματα. Όταν αντελήφθησαν τον κίνδυνο, οι αγωνιστές, έκαψαν όλα τα έγγραφα της οργάνωσης που είχαν μαζί τους, και αποφάσισαν να μετακινηθούν σε κοντινό αχυρώνα και να δώσουν από εκεί τη μάχη. Έγιναν όμως αντιληπτοί κατά την έξοδό τους. Ο Κάρυος επιτέθηκε στους Άγγλους με το περίστροφο που κρατούσε. Στη σύγκρουση που ακολούθησε τραυματίστηκε κρίσιμα και μεταφέρθηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας, όπου και εξέπνευσε μετά από εννέα ημέρες. Οι υπόλοιποι της ομάδας του συνελήφθησαν.

Η μητέρα του Φλουρέντζα, τον αποχαιρέτησε κατά την ταφή του με αυτοσχέδιο δίστιχο ποίημά της:

"Κάθε σαράντα τζι ένα γιον, διώ εις την πατρίδα
τζι ελπίζω ότι σύντομα θα' ρθει Ελευθερία".

Στον κύριο δρόμο προς τη Ζώδια, λίγα μόνο μέτρα από το μέρος όπου σκοτώθηκε, έχει στηθεί προτομή του Γεώργιου Κάρυου.

Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες,

Ο αγώνας της ΕΟΚΑ δεν έμελλε να είναι ο τελευταίος για το βασανισμένο λαό μας. Οι προσδοκίες των Κυπρίων τότε, δεν ευοδώθηκαν. Πολύ σύντομα ο κυπριακός λαός χρειάστηκε να βρεθεί ανάμεσα στο αμόνι και το σφυρί του πολέμου, έχοντας να αντιμετωπίσει την πανοπλία και τη βαρβαρότητα των Τούρκων εισβολέων. Και σήμερα προσπαθούμε ακόμα να δικαιώσουμε τη θυσία των ηρώων και μαρτύρων μας σε όλους τους αγώνες του λαού μας.

Κρίσιμοι σίγουρα οι καιροί που διερχόμαστε. Με όλη την καλή θέληση που την διακρίνει, η δική μας πλευρά αγωνίζεται να πετύχει στις συνομιλίες ένα αποτέλεσμα με το οποίο θα αποκαταστήσουμε την ιστορική συνέχεια στο τόπο μας, ένα αποτέλεσμα με το οποίο θα αποτραπεί η πλήρης και οριστική τουρκοποίηση του βόρειου κατεχομένου τμήματος της πατρίδας μας και θα διασφαλίσει την επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού στην κοιτίδα του.

Ο στόχος αυτός μπορεί να επιτευχθεί με ένα και μόνο τρόπο: την επίλυση επιτέλους του Κυπριακού προβλήματος και την επανένωση της χώρας μας. Η πρόοδος που έχει σημειωθεί μέχρι στιγμής στις συνομιλίες, είναι σημαντική. Είναι κοντά στην ολοκλήρωση τους οι συζητήσεις για τη διακυβέρνηση, την οικονομία, την Ευρωπαϊκή Ένωση και το περιουσιακό, και αν υπάρξει η προσδοκώμενη πρόοδος, τότε θα προχωρήσει η συζήτηση για το εδαφικό, κάτι που είναι η πρώτη φορά που θα το πράξει η τουρκική πλευρά, σαράντα δυο χρόνια μετά την παράνομη κατάληψη και κατοχή του 37,8% του Κυπριακού εδάφους.

Το εδαφικό, όπως και το περιουσιακό, οι εγγυήσεις, η πλήρης αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων, θα κρίνουν εν πολλοίς την τελική εικόνα. Και για την τελική αυτή εικόνα, η Τουρκία θα πρέπει να πάρει τις αποφάσεις της συναινώντας στο πέρασμα της Κύπρου σε μια άλλη εποχή, όπου Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι θα μπορούν να επωφεληθούν από τα οφέλη της λύσης και να χαράξουν μια κοινή πορεία για ένα πιο ελπιδοφόρο και λαμπρό μέλλον, μακριά από τα μίσση και τα πάθη του παρελθόντος.

Γι' αυτό το στόχο αγωνιζόμαστε, την επανένωση της πατρίδας μας, τον τερματισμό της κατοχής, τη διασφάλιση των βασικών ελευθεριών και των δικαιωμάτων όλων των πολιτών και το πέρασμα σε μια άλλη εποχή, περισσότερα υποσχόμενη για την ασφάλεια και την ευημερία όλων των Κυπρίων.

Έτσι θα δικαιώσουμε τη θυσία του Γεώργιου Κάρου και των άλλων ηρώων μας. Υποκλινόμαστε με δέος μπροστά στη μεγαλοσύνη της θυσίας του, από την οποία αντλούμε δύναμη για τη συνέχιση του αγώνα μας και ανανεώνουμε την υπόσχεση ότι η θυσία του δε θα ξεχαστεί και δε θα μείνει αδικαίωτη.